

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Tertius. Quod modus Transformationis ascendentis, magis sit perfectus, quam modus descendentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

to, & plenè, ibidem misere affici non potest, licet ad septimanas aliquot duraret; nec ad superiora interim reascenderet. & hæc quotidiana praxi contingere, non tam est quæstio; quam vt ordinata, ad instantaneas vicissitudines accommodatione, animique industria, mysticus sua peragat. Vt autem plenius hæc explicentur, consequenter dicimus,

Quod modus Transformationis Ascendentis, magis sit perfectus, quam modus Descendentis.

ARTICVLVS TERTIVS.

Statui Transformationis modi descendentes, in quo omnia de Deo eminenter affirmantur; [Theologi a ascensum, qui per negationes fit, anteposuerunt; vt qui animum à sibi cognatis, familiaribusque rebus subducatur: & per diuinas omnes notitias, atque perceptiones ambulet à quibus exemptum, secretumque; est id, quod nomen omne, rationemque, ac scientiam superat, ad extremum autem ei illa coniungat, quatenus nos etiam illi coniungi possumus.] vnde [nobilissima b sentio, quam in nostro spiritu sentire, vel experiri possumus, est: quod in Deo per amorem fructuum motimur, & subito in Deum denuò reuertimur, vt ita cum eo per inauulsiibilem adhesionem semper permaneamus.] licet ergò fiat relapsus è summo spiritus diuini in infimum spi-

ritus proprii: hoc tamen non est adscribendum alicui imperfectioni; sed maximè perfectioni. quia [illud c est plenius & perfectius lumen, quod datur per modum actus siue passionis, quam illud, quod per modum habitus infunditur: quia ex altitudine huius luminis actualis contingit, vt humana mens illud possidere nõ possit per modum habitus.] imò etiam ex altitudine huius luminis actualis profuit summa illa spiritus libertas, qua facillimè eleuatur ad optimum modum operandi huius vitæ: & ita diuinis intendit, vt sciat se ijs intendere, absque imperfecta aliqua coëxistente, & aliò trahente notitia. sicut fit in visione patriæ: vbi nulla opus est vel negatione, vel abstractione; sed liberè, & perfectè, & vitam æternam habet, & scit se eam habere. hoc autem in hac vita fit tantò perfectius, quantò amplius, ab inferioribus ad medias, & à medijs ad superiores regiones, seu mentales situs ascenditur; & quantò relapsus à spiritu diuino in spiritum proprium, & subtilior, magisque sub ipsius auersionem, nuditatem, & soleitatem penetrans factus fuerit.

Hæc porrò auersio, nuditas, vel soleitas, nõ ita accipienda est, quasi actualem fruitionem spiritus impedire valeat, sed quod tam subtiliter liberè, & ab omnibus soluto spiritu diuinis vnatur, vt quidquid habitæ puritati spiritus minus est, quodammodo sordescere, atque impertinentiæ suæ mole quodammodo suppressere, videatur. Vnde

Iii etiam

a S. Dion. de diu. nom. c. 13. b Harph. l. 3. p. 3. c. 17. c S. Thom. de Verit. q. 12. a. 1. ad 7.

etiam pro nihilo ducit, an aliquid viri-
bus inferioribus influat, an non. atque
tum [passio a inferior non impedit gau-
dium, & fruitionem superiorem;] sed
illam sentiens tranquillè tolerat, velut
frigus aliquod, calorem, famem, vel si-
tim. Vt autem hæc in praxi fiant, ad-
modum subtili distinctione in intimo
spiritu opus est; & hoc ipsum quidem
necessitate quadam. quia [quandò ma-
gis b crescit ascensio, tantò magis crescit
cognitio,] & consequenter amoris in-
tensio; ab ea autem ad contrarium, sci-
licet propriæ soleitatis gustum, viuacior
relapsio, vt habetur c supra, vbi etiam
latius ostensum est, quomodo diuino-
rum præstans animus, ab infimis per
medias, vsque ad summam spiritus regio-
nes reascendat, vt iterum perfectius de-
scendat, ac in amore cœlesti continuò
magis proficiat; quod vt euidentius
fiat, hic consequenter dicitur,

*Quod vicissitudo Descendentis, & Ascen-
dentis Transformationis in hac vita sit
sufficiens, ad maiorem radicationem
in charitate.*

ARTICVLVS QVARTVS.

CVm [charitas possit augeri d tota
hominis vita,] nemini præsumen-
dum est, quod totum, e quod quærit in-
uenerit, ne desinat propinquare, qui

cessat accedere.] vnde licet [perspicax
ille contemplationis radius, semper ex
admirationis magnitudine iuxta aliquid
suspendatur; non tamen vno f modo
semper, nec vniformiter id agitur; nam
viuacitas illa intelligentiæ in contemplan-
tis animo mira agilitate modò it, atque
redit, modò se quasi in gyrum flectit,
modò autem se quasi ad vnum colligit,
& quasi immobiliter figit.] ita vt [vna
quædam vis simplex, quæ per se ad tem-
perationem quandam coniungentem à
bono vsque ad extremum eorum quæ
sunt, mouet, & impellit; g etiam ab ipso
rursus ordine per omnia ad bonum ex
se, per se, & à se in orbem reflectatur,
semperq; ad seipsam eodem modo re-
uoluatur.] & tum [Dei charitas h non
solum emanat, sed etiam trahit intrò in
vnitatem.] emanat quidem per descen-
sum Transformationis, quando Deum
vt primum principium vitali vsu, & frui-
tione semper in se præexistere habet, &
Deum eminenter omnia esse affirmat;
intrò autem trahit, quando per ascen-
sum omnia de Deo eminenter negan-
do; continuò penitus Deum, (vt ter-
minum ad Quem tendit) intimius at-
tingit.

Sicut ergò [non subest potestati libe-
ri arbitrij etiam per gratiam reparati,
vt se immobiliter in bono statuat:] ita
etiam in gratia mystica Transformatio-
nis, quæ per donum supernaturalis sa-
pien-

a S. Thom. 3. p. quæst. 46. a. 8. b S. Thom. in c. 10. de Cœl. hier. §. vel fortè. & c. 7. §. non ergò.
S. Bonau. 3. in. atern. d. 4. a. 1. ex Hug. c in praxi paraph. 13. 14. & 15. d S. Thom. 2. 2. quæst.
24. a. 4. c. e Leo serm. 11. de Pass. Dom. f Richard. l. 1. de Cont. c. 5. g S. Dionys. de diuin. nom.
c. 4. h Rusbroch. in l. Apolog. c. 13. i S. Thom. 2. 2. quæst. 138. art. 7.